

κυνήγι

κυνήγι, το, ουσ. [<μσν. κυνήγιν <μτγν. κυνήγιον], το κυνήγι. **1.** τα άγρια ζώα ή πουλιά που έχουν πιαστεί σε κυνήγι, το θήραμα και η τροφή που δίνουν: «αφού θα έχει και κυνήγι στο τραπέζι, θα φάμε καλά». **2.** επίμονη αναζήτηση, επίμονη επιδίωξη: «όλοι οι άνθρωποι έχουν πέσει με τα μούτρα στο κυνήγι του πλούτου».

- *βγαίνω (στο) κυνήγι, α.* περιφέρομαι στα μέρη εκείνα που συχνάζουν συνήθως γυναίκες μόνες για να συνάψω γνωριμία ή ερωτικό δεσμό: «έβαλε τα καλά του και βγήκε στο κυνήγι». **β.** κάνω εντατικές προσπάθειες, αφιερώνομαι στο στόχο που επιδιώκω να πετύχω: «από τη στιγμή που αποφάσισε να γίνει φίρμα, βγήκε στο κυνήγι και δεν άφησε καμιά ευκαιρία να πάει χαμένη».

- *για κυνήγι θα πάμε;* έκφραση απορίας ή δυσφορίας σε κάποιον που μας κλείνει ραντεβού πολύ νωρίς το πρωί: «μα καλά, για κυνήγι θα πάμε και θέλεις να συναντηθούμε τόσο πρωί;». Από το ότι οι κυνηγοί ξεκινούν τα άγρια χαράματα, όταν πρόκειται να πάνε για κυνήγι. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το γιατί. Συνών. γάλα θα μοιράσουμε; / για ψάρεμα θα πάμε(;-).

- *κυνήγι μαγισσών*, λέγεται στην περίπτωση που κάποιος αναζητεί ανύπαρκτους ενόχους: «έχει επιδοθεί σ' ένα κυνήγι μαγισσών για να αποδείξει πως έχει δίκιο». Αναφορά στον καιρό του Μεσαίωνα.

- *το κυνήγι της τύχης*, βλ. λ. [τύχη](#).

- *το κυνήγι του κρυμμένου θησαυρού*, βλ. λ. θησαυρός.

- *τον βάζω στο κυνήγι*, βλ. φρ. *τον παίρνω στο κυνήγι*.

- *τον παίρνω στο κυνήγι*, τον κυνηγώ: «μόλις τον είδε, τον πήρε στο κυνήγι».

- *τον στρώνω στο κυνήγι*, τον κυνηγώ επίμονα, τον καταδιώκω: «τον έστρωσε στο κυνήγι, μέχρι που τον έπιασε». (Λαϊκό τραγούδι: *οι φρατέλοι σαν με δούνε, ψάχνουν δρόμο για να βρουνε, μα τους στρώνω στο κυνήγι και κείνοι όπου φύγει φύγει*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας